

Roček: Králíka Elišku II. zneužívají i po smrti, jak jinak

prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/rocek-kralika-elisku-ii-zneuzivaji-i-po-smrti-jak-jinak

Přihloupělé české televizní stanice, stejně jako západní televize, slaví předčasné Vánoce, Silvestra a den svatého Valentina zároveň.

František Roček, publicista

17. září 2022 - 06:20

Kdesi, asi ve Skotsku, co já vím, zemřela Alžběta (Eliška), stará paní zaměstnaná jako králík alias královna stále menší Velké Británie. Z oznámení její smrti mi bylo smutno, protože v prasečím světě politiky se snažila chovat pokud možno normálně, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz publicista František Roček.

Svým způsobem to byla nešťastná ženská. Jistě si uměla představit příjemnější život než jako oficiální britský králík. Byla mladá, měla hezké děti, energického a vtipného manžela, nějaké prachy ve štrozoku měla, takže žádný stres. Bohužel v rámci posloupností porodů v její rodině, za trest se musela stát paní králikovou. Se svou rolí se důstojně smířila. Vzbuzovala naivní iluzi, že i politikusové jsou lidé.

Ale v podstatě měli a mají Alžbětu na zeměkouli celkem na háku. Oceňují ji podobně jako rozumně se chovajícího herce, režiséra nebo architekta.

Ale v politice teď politikusové zneužívají bezmocnou (protože mrtvou) Alžbětu ke zlepšení primitivní image malé Velké Británie.

Na háku, ale...

Král zemřel, ať žije král. To je jasný slogan. Čo bolo, to bolo, říkal jeden románový československý major.

Proto jsem si v ranní denní hodinovce při toulání se oficiálním internetem všiml, že indické ministerstvo zahraničních ptákovin oznámilo 9. září 2022, že indická vláda vyhlásila jednodenní národní smutek v neděli 11. září 2022 na znamení úcty k Jejímu Veličenstvu královně Elišce II., bytem ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska, která zemřela 8. září 2022.

Ve skutečnosti měli Alžbětu alias Elišku oficiální Indové na háku, protože uvedli, že „národní vlajka bude v den smutku vyvěšena na půl žerdi v den smutku po celé Indii na všech budovách, kde se pravidelně vyvěšuje národní vlajka, a v tento den nebude žádná oficiální zábava“. Koho zajímají fangle na státních barácích? Oficiální zábava, a ještě k tomu v neděli, copak nějaká státně organizovaná zábava by v ten den proběhla?

Droupadi Murmu, viceprezident Indie Shri Jagdeep Dhankhar a premiér Indie Shri Narendra Modi vyjádřili soustrast nad úmrtím Jejího Veličenstva královny Elišky alias Alžběty II.

Odhlédneme-li od medální show kolem úmrtí královské Elišky, mají Indové nějakou Británii na háku. To neříkám já, ale podle zpráv indických médií, jako jsou "Asia News", indický premiér Modina Rendra Modi odhalil začátkem září 2022 novou verzi vojenské vlajky indického námořnictva na slavnostním ceremoniálu indické letadlové lodi "Vikrant". V prohlášení úřadu předsedy vlády se uvádí, že nová vlajka odhodila indickou "koloniální minulost" a "doplnila bohaté námořní dědictví Indie".

O co se jedná? Nová vlajka indického námořnictva poslala k čertu britský kříž svatého Jiří.

Indické námořnictvo si vybralo konečný styl z asi 10 různých návrhů předložených námořním velitelstvím. Nová verze vlajky indického námořnictva bez nějakého kříže již vlaje na indických válečných

lodí. Aneb britský odkaz skončil.

Eliška aneb Alžběta je uznávána na zeměkouli jako žena důstojně přežívající v soukolí politiky. Snažila se s noblesou nést, že je politická děvečka pro všechno.

Politolog Zdeněk Zbořil upozornil, že čínský od d'ábla komunistický prezident jel ve zlatém kočáře s Alžbětou alias královnou při jeho návštěvě v malé Velké Británii (2015), protože v tom okamžiku měla oficiální Británie zájem o co největší kšeftování s Čínou. Teď oficiální britská politika na Čínu plive.

Pohřeb Alžběty nejméně půlku světa nezajímá

V Asii a Africe se nesetkáme s velkým zájmem o pohřební mejdan královské Alžběty. A objevily se i bilanční články, které uváděly proč neslavit vzpomínku na královnu, ale ve skutečnosti byly proti primitivní pseudodemokracii kdesi kolem Londýna.

Matt Fitzpatrick je profesorem mezinárodních dějin, Flinders University v Adelaide v Jižní Austrálii. Byla založena teprve v roce 1966 a je pojmenována na počest britského navigátora Matthewa Flinderse, který prozkoumal jihoausturské pobřeží na počátku 19. století. Upozornil 11. září 2022

(<http://asiatimes.com/2022/09/cause-not-to-celebrate-the-queen/>), že od samého počátku byla vláda královny Alžběty II. hluboce spojená s britským globálním impériem a dlouhými a krvavými procesy dekolonizace. Samozřejmě mladá žena za to nemohla. Ale jako reprezentantka impéria je špínou impéria upatlaná i po smrti.

Profesor uvádí: „**Královnou se stala během královské návštěvy Keni v roce 1952. Poté, co odletěla, kolonie sestoupila do jednoho z nejhorších konfliktů britského koloniálního období. Po vyhlášení výjimečného stavu v říjnu 1952 Britové zabili desítky tisíc Keňanů, než skončil. Je možné oddělit osobní vlastnosti jemné a laskavé ženy od její role korunované hlavy upadajícího globálního impéria, které vedlo četné války a odolávalo těm, kteří požadovali nezávislost po celém světě?**

I když byla konstituční panovnicí, která obecně následovala vedení svého parlamentu, mnoho bývalých britských poddaných si to nemyslí a někteří historici souhlasí, přičemž jeden z nich poznamenal, že "Alžběta II. pomohla zakrýt krvavou historii dekolonizace, jejíž dědictví ještě nebylo dostatečně uznáno". I zde v Austrálii, zatímco někteří Australané vzpomínají s nostalgií na dobu, kdy jako děti mávaly malými vlajkami na trase královských zájezdů, jeden domorodý učenec poukázal na to, že královna "nebyla jenom přihlížející účinkům kolonizace a kolonialismu"..."

Záleží na tom, kdo si pamatuje

„Jak je královna a její vláda připomínána, závisí na tom, kde se vzpomínka odehrává a kým... Jiní také poznamenali, že britská monarchie byla neustálou připomínkou období otroctví, přičemž vládní výbor na Bahamách Brity vyzval, aby nabídli "plnou a formální omluvu za své zločiny proti lidskosti".

Tento pokračující proces národního distancování se od britské královské minulosti pokračuje i dnes.

Například v Indii byl před pouhými několika dny kdysi velký bulvár impéria Rajpath (a předtím Kingsway na počest britského císaře Indie George V.) přejmenován na Kartavya Path s obří sochou Subhas Chandra Bose, jednoho z nejostřejších (a nejkontroverznějších) indických protibritských nacionalistů. Při odhalení sochy indický nacionalistický premiér Modi prohlásil, že **"dnes byl odstraněn další symbol otroctví"** a vyzval všechny Indý, aby místo navštívili...“

Britské bahno

S koncem impéria Britové dali Asii a Africe do vínku smrt pro miliony lidí. Ve své vypočítavé politické primitivitě vytvořili hranice řady států, které dopředu vytvořily tikající bombu etnických a náboženských problémů. Britové cíleně odhlíželi od tradičních historických směřování jednotlivých území a vytvářeli konfliktní státní celky.

Kirsten Han, novinářka na volné noze a kurátorka zpravodaje We, The Citizens, který se zabývá singapurskou politikou, lidskými právy, občanskou společností a sociální spravedlností uvedla (v international.thenewslens.com), že **„v Karibiku se ozývají hlasy volající nejen po odstranění monarchie – nyní krále Karla III. – z funkce hlavy státu v bývalých koloniích, ale také po reparacích za strašlivé škody způsobené britským impériem a jeho rolí v otroctví. V jiných dříve kolonizovaných nebo okupovaných zemích, lidé aktivně vyjadřovali radost z odchodu loutky monarchie, jejíž říše vytlačovala domorodé komunity, podílela se na genocidě, vykořisťovala lidi i zdroje, kradla bohatství a poklady, ponižovala místní tradice a kultury a obecně rozdávala**

bolest a trauma. Vytvořila příležitost mluvit o tom, jak krutý, rasistický a brutální britský kolonialismus byl v tolika zemích, pro tolik lidí, tak dlouho.“

Profesor Fitzpatrick mj. upozornil jak je kvůli Britům komplikovaná historie Iráku se Spojeným královstvím, která sahá až do roku 1920. ***„Nedávno byly stovky tisíc Iráčanů zabity během války, kterou Británie začala spolu se Spojenými státy, Austrálií a dalšími národy v roce 2003,“*** upozorňuje.

Zdeněk Zbořil

Politolog Zbořil se odborně zabýval oblastí jihovýchodní Asie a připomíná, že v dnešní Malajsii a Singapuru je nezapomenutelná role Britů v masakrech a masových programech přesídlení během

krvavého malajského nouzového stavu (1948-60) a období dekolonizace, také stále jasně vzpomínána pro své krvavé souvislosti.

Zbořil též připomíná, že známé jsou z té doby i britské koncentrační tábory, v některých z nich byli věznění za japonské okupace spojenečtí váleční zajatci nebo tzv. Evropané nucení k otrocké práci a ponižování. (Byli mezi nimi i Bařovi a další Āechoslováci, kteří většinou tyto tábory nepřeřili.) Po osvobození těchto otroků byli do táborů načas umístěni japonřtí váleční zajatci, ale také ti, co vzali vážně válečné sliby Britů, že z jejich rukou získají po válce svobodu a samostatnost. V Singapuru to byli většinou čínřtí účastníci hnutí odporu, kteří bez ohledu na svoje politické nebo ideologické rozdíly úspěšně spolupracovali.

Zbořil upozorňuje, že po válce a Churchillově „spuštění železné opony“ v Evropě na splnění tohoto slibu nedošlo a „čínřtí komunisté“ začali válřit s „britskými imperialisty“. Tento konflikt pokračoval v padesátých letech za přímé podpory ĀLR a jejího vůdce Mao Ce-tunga podle jeho pověstné „teorie vedení partyzánské války“. Postupné vyvrcholení odporu a konec je dnes slaven jako vzpomínka na rok 1957 - doba dosažení nezávislosti.

K tomu Fitzpatrick dodává, že ***„tento konflikt pokračoval během prvních let vlády královny Alřběty II., a všechny pokusy o vyřetřování událostí v Malajsii byly zmařeny britskými vládami...“***

Smrt Eliřky jako signál smrti Británie?

Dokonce i v sousedním Irsku kromě oficiálně smířlivých hlasů se ozývá, že smrtí královny skončí i zbytek impéria.

Fitzpatrick připomíná, že v novinách se zamýšlejí nad tím, co by její smrt Elišky mohla znamenat pro Severní Irsko, kde má tzv. katolická část obyvatelstva Británii na háku. Ve Skotsku zhruba polovina obyvatel má chuť se trhnout od toho, co zbylo z Velké Británie.

Fitzpatrick také v článku připomíná: **„...jak jednou poznamenal Thomas Paine, zatímco monarcha může být osobně laskavý a velkorysý, zůstává monarchou, hlavou státu, který bojuje své války a (příležitostně) páchá zločiny - to vše ve jménu koruny. Role královny Alžběty II. v dějinách britského kolonialismu bude diskutována i po její smrti.“**

Otázku smrti impéria podtrhuje i osoba nového králíka Charlese, který se na stará kolena dočkal jména Karel III. a ozdobil se královskou korunou. Charles za sebou trousí vůni poněkud naivního hloupého sluníčkáře, kterého lze utáhnout na vařené nudli. Takového truhlíka na trůně britští politici a jejich sponzoři v USA na červotočivém britském trůně potřebují. A dočkali se.

Ale to je téma na další článek. Protože se smrtí Elišky II. se ukazuje moderní model stupidity, které dodá Karel III. jistě novou „kvalitu“. I dnes je stupidita úžasná. The Guardian povzdychl k debilitě okamžiku, že kdysi byly útoky na moderátora BBC Petera Sissonse za to, že měl na sobě vínovou kravatu při oznámení úmrtí královny matky, tentokrát byl pranýřován za příliš brzké nošení černé kravaty: Televizní moderátor Alastair Stewart na Twitteru napsal, že to bylo "předčasné a špatně odhadnuté". Prostě debilita v přímém přenosu.

Ale samotná dvoutýdenní slavnost halasného královského pohřbívání sama o sobě není směšná. Lidé si prostě rádi hrají, mají rádi slavnosti a trachtace, okázalosti, barevné a vzrušivé velké akce, neboť hraní si s obřadností je v povaze lidí od pravěku.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)